32001R2550

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 2550/2001,

21. detsember 2001,

milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2529/2001 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad lisatasukavade osas ning muudetakse määrust (EÜ) nr 2419/2001

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. detsembri 2001. aasta määrust (EÜ) nr 2529/2001 lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta, [1] eriti selle artikli 4 lõiget 6, artikli 5 lõiget 4, artikli 8 lõiget 5, artikli 9 lõiget 5, artikli 10 lõiget 4 ja artikli 11 lõiget 3,

võttes arvesse nõukogu 27. novembri 1992. aasta määrust (EMÜ) nr 3508/92, millega kehtestatakse ühenduse teatavate toetuskavade ühtne haldus- ja kontrollisüsteem, [2] viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 495/2001, [3] eriti selle artiklit 12,

ning arvestades järgmist:

(1) Määrusega (EÜ) nr 2529/2001 luuakse uus lisatasusüsteem, millega asendatakse nõukogu 3. novembri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2467/98 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta, [4] viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1669/2000 [5]) loodud süsteem. Uue korra arvessevõtmiseks ning selguse huvides on vaja kehtestada uued eeskirjad, et asendada komisjoni 28. septembri 1990. aasta määrusega (EMÜ) nr 2814/90 (millega kehtestatakse rasketeks rümpadeks nuumatud tallede määratlemise üksikasjalikud eeskirjad, [6] viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2234/98 [7]), 6. augusti 1991. aasta määrusega (EMÜ) nr 2385/91 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad teatavateks erijuhtudeks lamba- ja kitselihatootjate ning tootjarühmade määratlemise osas, [8] viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2254/1999 [9]), 31. juuli 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 2230/92 (milles sätestatakse teatavad Kanaari saartel kohaldatavad ute ja kitse lisatasu kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad), [10] 10. detsembri 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 3567/92 (millega kehtestatakse individuaalpiirangute, riigi varude ja nõukogu määruse (EMÜ) nr 3013/89 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta) artiklites 5a–5c sätestatud õiguste üleandmise üksikasjalikud rakenduseeskirjad, [11] viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1311/2000 [12]), 30. septembri 1993. aasta määrusega (EMÜ) nr 2700/93 (milles sätestatakse lamba- ja kitselihatootjatele lisatasu maksmise üksikasjalikud eeskirjad, [13] viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1410/1999 [14]) ning 21. detsembri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2738/1999 (millega määratletakse mägipiirkonnad, kus antakse lisatasu kitselihatootjatele) [15] sätestatud eeskirjad ning tunnistada kõnealused määrused kehtetuks.

(2) Määruse (EÜ) nr 2529/2001 artiklis 4 osutatud ute kohta makstava lisatasu kava jääb määruse (EMÜ) nr 3508/92 reguleerimisalasse. Sellest tulenevalt peaks käesolev määrus piirduma üksnes küsimustega, mis ei ole hõlmatud komisjoni 11. detsembri 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 2419/2001 (millega sätestatakse nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3508/92 kehtestatud teatavate ühenduse toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad) [16] (edaspidi "ühtne haldus- ja kontrollisüsteem"), eelkõige küsimustega, mis käsitlevad lisatasutaotlustega ja täiendavate lisatasudega seotud ajavahemikke ja tingimusi ning loomapidamisaja kestust.

(3) Määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 4 lõikega 2 nähakse ette lisatasu andmine kitseliha tootjatele teatavates ühenduse piirkondades. Kõnealused piirkonnad tuleks seepärast kindlaks määrata vastavalt kõnealuses sättes kehtestatud kriteeriumidele.

(4) Vastavalt määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikele 1 võivad täiendavat lisatasu saada tootjad, kelle põllumajandusettevõtete puhul asub vähemalt 50 % põllumajandusmaast ebasoodsas või kõrvalises piirkonnas. Artikli 4 lõikes 2 viidatakse geograafilistele piirkondadele, kus kitselihatootjad vastavad lisatasu saamiseks vajalikele tingimustele. Tuleks ette näha, et kõnealustele kriteeriumidele vastavad tootjad esitavad deklaratsiooni, et võimaldada liikmesriikidel otsustada, kas asjakohased toetuse saamise tingimused on täidetud, et vältida põhjendamatuid toetusemakseid põllumajandusettevõtetele, mis ei vasta toetuse saamise tingimustele. Juhul kui ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi alusel ei nõuta tootjatelt pindalatoetuse taotluse esitamist, tuleks ette näha erideklaratsioon, millega tõendatakse, et vähemalt pool nende poolt põllumajanduslikuks tootmiseks kasutatavast maast asub ebasoodsamates piirkondades või piirkondades, mis vastavad kitse kohta makstava lisatasu tingimustele.

---

[1] EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.
[2] EÜT L 355, 5.12.1992, lk 1.
[3] EÜT L 72, 14.3.2001, lk 6.
[4] EÜT L 312, 20.11.1998, lk 1.
[5] EÜT L 193, 29.7.2000, lk 8.
[6] EÜT L 268, 29.9.1990, lk 35.
[7] EÜT L 281, 17.10.1998, lk 6.
[8] EÜT L 219, 7.8.1991, lk 15.
[9] EÜT L 275, 26.10.1999, lk 9.
[10] EÜT L 218, 1.8.1992, lk 97.
[11] EÜT L 362, 11.12.1992, lk 41.
[12] EÜT L 148, 22.6.2000, lk 31.
[13] EÜT L 245, 1.10.1993, lk 99.
[14] EÜT L 164, 30.6.1999, lk 53.
[15] EÜT L 328, 22.12.1999, lk 59.
[16] EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11.

(5) Nõukogu 28. juuni 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 1454/2001, millega kehtestatakse Kanaari saarte jaoks erimeetmed teatavate põllumajandussaaduste ja -toodete suhtes ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 1601/92 (Poseican), [1] sätestatakse erimeetmete kohaldamine seoses lamba- ja kitsekasvatusega Kanaari saartel. Kõnealuste meetmetega kaasneb täiendava lisatasu andmine, mille summa tuleb täpsustada.

(6) On vaja täpsustada otsetoetuste saamise kriteeriumid ning nõutavad tingimused.

(7) Lisatasude andmise korra ning lamba- ja kitseliha turu järelevalve eesmärgil peaksid liikmesriigid komisjoni kõnealustest küsimustest korrapäraselt teavitama.

(8) Pidades silmas määruse (EÜ) nr 2529/2001 artiklitega 8–10 kehtestatud individuaalpiirangute süsteemi rakendamist, tuleks täpsustada nende piirangute kindlaksmääramist ja nendest tootjatele teatamise eeskirju.

(9) Samuti tuleks asjakohaste meetmetega tagada, et lisatasu saajad kasutavad riigi varudest tasuta saadud õigusi ainult sihtotstarbeliselt.

(10) Pidades silmas individuaalpiirangute süsteemi reguleerivat mõju turule, tuleks ette näha, et kui lisatasu saamise õigust teatava aja jooksul ei kasutata, suunatakse see tagasi riigi varudesse. Kõnealust eeskirja ei peaks siiski kohaldama teatavatel nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, näiteks väiketootjate puhul või nõukogu 17. mai 1999. aasta määruses (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta) [2] vaadeldud ekstensiivistamisprogrammides ja ennetähtaegselt pensionile jäämise kavades osalevate tootjate puhul.

(11) Lisatasu saamise õiguste liikumist tuleb soodustada ja ette näha meetmed, millega õigused jõuavad tootjateni, kes neid kasutavad. Selleks tuleks kindlaks määrata lisatasu saamise õiguste kasutamise protsentuaalne alammäär. Protsentuaalne alammäär peab olema piisav, et vältida teatavates liikmesriikides tagatud õiguste kasutamata jätmist, mis võib põhjustada probleeme esmatähtsatele tootjatele, kes taotlevad õigusi riigi varude kaudu. Seepärast tuleks lubada liikmesriikidel tõsta lisatasu saamise õiguste kasutamise protsentuaalset alammäära, kuid see ei tohi ületada 90 %.

(12) Õiguste loovutamise ja ajutise üleandmisega seotud sätete ühtne rakendamine eeldab teatavate halduseeskirjade kehtestamist. Halldusküsimuste lahendamiseks kuluva aja lühendamiseks tuleks liikmesriikidel lubada kindlaks määrata loovutatavate ja üleantavate õiguste miinimumarv. Nende eeskirjadega tuleb ühtlasi tagada, et ei rikuta määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikliga 9 ettenähtud kohustust, mille kohaselt õiguste loovutamisel ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta tuleb iga kord teatav protsent nimetatud õigustest loovutada riigi varudesse. Samuti tuleks ette näha õiguste ajutise üleandmise ajavahemik, et vältida loovutamiseeskirjade rikkumist.

(13) Tuleks ette näha paindlik suhtumine õiguste loovutamistähtaegadesse, mis sõltuvad haldustehnilistest põhjustest, juhul kui tootja saab tõendada, et ta on surnud tootja õigused seaduslikul teel pärinud. Tootjaid tuleks individuaalülemmäära muutmisest teavitada.

(14) Põllumajandusettevõtte üleandmisega samaväärsena tuleb käsitada erijuhtu, mille puhul tootja kasutab karjakasvatuseks ainult avaliku sektori või ühises omandis olevat maad ja loovutab tootmist lõpetades kõik oma õigused mõnele teisele põllumajandustootjale.

(15) Kui mõnes liikmesriigis toimuvad ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta õiguste loovutamised üksnes riigi varude kaudu, on vaja kehtestada teatavad eeskirjad, et säilitada kooskõla süsteemiga, mille puhul toimub õiguste otsene loovutamine tootjate vahel. Tuleks kehtestada objektiivsed kriteeriumid, et määrata kindlaks summa, mis tuleb riigi varudest maksta oma õigused loovutanud tootjale, ja summa, mille peab maksma riigi varudest samaväärsed õigused saanud tootja.

(16) On vaja kehtestada lisatasu saamise õiguste individuaalpiirangute arvutamise ja kohandamise eeskirjad, et tagada üksnes täisarvude kasutamine.

(17) Komisjon peab hakkama uut korda jälgima ning selle tulemusena tuleb liikmesriikidel teda nõuetekohaselt varustada olulise teabega lisatasudega seotud eeskirjade rakendamise kohta.

(18) Komisjonile tuleks esitada üksikasjalik teave lisatoetuste riiklike eeskirjade ja nende rakendamise kohta.

(19) Liikmesriigid peaksid võtma käesoleva määruse kohaldamiseks vajalikud meetmed, et lisatasusid käsitlevaid eeskirju tõhusalt rakendada ning vältida konkurentsimoonutust.

[1] EÜT L 198, 21.7.2001, lk 45.
[2] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

(20) Liikmesriikidel on vaja teatavaid üleminekukorraldusi, et jääks piisavalt aega valmistuda käesoleva määruse kohaldamiseks. Uue korra alusel makstavaid kõrgeimaid toetussummasid ning kindlasummalisest lisatasust tulenevat suuremat läbipaistvust silmas pidades tuleks tootjate huvide kaitsmiseks ette näha, et eelmise korra alusel juba esitatud taotlusi käsitatakse uue korra alusel esitatud taotlustena.

(21) Ühenduse finantshuvide tõhusaks kaitsmiseks tuleks võtta asjakohased meetmed eeskirjade eiramise ja pettuse karistamiseks. Määrusesse (EÜ) nr 2419/2001 on vaja lisada asjakohased sätted lamba- ja kitsekasvatuse lisatasukavade kohta.

(22) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas lamba- ja kitselihaturu korralduskomitee ning Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määrusega kehtestatakse määruse (EÜ) nr 2529/2001 artiklites 4, 5, 6, 8, 9 ja 10 sätestatud otsetoetuste üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

I PEATÜKK

OTSETOETUSED

Artikkel 2

Taotlused

1. Lisaks määruste (EMÜ) nr 3508/92 ja (EÜ) nr 2419/2001 kohastele ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi nõuetele peavad tootjad lisatasutaotlustes märkima, kas nad turustavad selle aasta jooksul, mille kohta lisatasu taotletakse, lambapiima või lambapiimatooteid.

2. Lamba- ja kitseliha tootjatele makstava lisatasu taotlused esitatakse liikmesriigi määratud asutusele kindlaksmääratud ajavahemikul, mis algab 1. novembril enne selle aasta algust ja lõpeb 30. aprillil pärast selle aasta algust, mille kohta taotlused esitatakse.

Ühendkuningriik võib Põhja-Iirimaal siiski kehtestada Suurbritannia suhtes kehtestatud ajavahemikust erineva ajavahemiku.

3. Loomapidamisaeg, mille jooksul tootja kohustub oma põllumajandusettevõttes pidama sellist arvu uttesid ja/või kitsi, mille suhtes on taotletud lisatasu, on 100 päeva alates lõikes 2 osutatud taotluste esitamise ajavahemiku viimasele päevale järgnevast esimesest päevast.

Artikkel 3

Kitseliha tootjatele makstava lisatasu saamise tingimustele vastavad piirkonnad

I lisas loetletud piirkonnad vastavad määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 4 lõikes 2 osutatud kriteeriumidele.

Artikkel 4

Täiendava lisatasu taotlus ning kitse kohta makstava lisatasu taotlus

1. Täiendava lisatasu või kitse kohta makstava lisatasu saamiseks peab tootja, kelle põllumajandusettevõtte põllumajandusmaast asub vähemalt 50 %, kuid alla 100 % määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikes 1 osutatud piirkondades või kitse puhul makstava toetuse saamise tingimustele vastavates piirkondades, esitama deklaratsiooni või deklaratsioonid, millele on märgitud tootja maade asukoht, vastavalt järgmistele eeskirjadele:

a) tootja, kes peab igal aastal esitama deklaratsiooni oma põllumajandusettevõtte põllumajanduslike kõlvikute üldpindala kohta määruse (EÜ) nr 2419/2001 (milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad ühenduse teatavate toetuskavade ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi kohaldamiseks) artikliga 6 ettenähtud pindalatoetuse taotluse vormis, märgib kõnealusesse deklaratsiooni need põllumajanduslikud maatükid, mis asuvad vastavalt määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikes 1 osutatud piirkondades või I lisas loetletud piirkondades;

b) tootja, kes ei pea esitama punktis a osutatud deklaratsiooni, esitab igal aastal erideklaratsiooni, kasutades vajaduse korral ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ettenähtud põllumajanduslike maatükkide identifitseerimissüsteemi.

Tootja märgib kõnealusesse deklaratsiooni kogu selle maa asukoha ja pindala, mida ta mis tahes korra alusel omab, rendib või kasutab, ning teatab üksikasjad põllumajanduslike maatükkide kohta, mis asuvad kas määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikes 1 osutatud piirkondades või I lisas loetletud piirkondades. Liikmesriigid võivad ette näha, et ute ja/või kitse kohta makstava lisatasu taotlusele tuleb lisada erideklaratsioon. Liikmesriigid võivad ette näha, et erideklaratsioon esitatakse pindalatoetuse taotluse vormis.

2. Pädevad riigiasutused võivad nõuda kinnisasja omandiõigust kinnitavat dokumenti, rendilepingut või tootjate kirjalikku kokkulepet ning vajaduse korral tõendit kohalikult või piirkondlikult asutuselt, kes on andnud põllumajandusmaa asjaomase tootja kasutusse. Tõendis märgitakse tootja kasutusse antud maa pindala ning vastavalt kas määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikes 1 osutatud piirkondades või I lisas loetletud piirkondades asuvad maatükid.

Artikkel 5

Rändkarjatamisega tegelevad tootjad

1. Tootjad, kelle põllumajandusettevõtete registreeritud aadressid on ühes määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikes 2 osutatud geograafilistest piirkondadest ja kes soovivad saada täiendavat lisatasu, peavad lisatasutaotluses märkima:

— koha või kohad, kus jooksval aastal toimub rändkarjatamine,

— nimetatud lõikes osutatud ja jooksvaks aastaks ettenähtud vähemalt 90päevase ajavahemiku.

2. Lõikes 1 nimetatud tootjate lisatasutaotlustega peavad kaasas olema dokumendid, mis tõendavad rändkarjatamise tegelikku toimumist kahe eelnenud aasta jooksul, välja arvatud vääramatu jõu või nõuetekohaselt põhjendatud kariloomadega seotud tootjast sõltumatute asjaolude korral, ja eelkõige rändkarjatamise koha kohaliku või piirkondliku ametiasutuse tõend, millega kinnitatakse, et rändkarjatamine on tõesti kestnud vähemalt 90 päeva järjest.

Liikmesriigid tagavad taotluste halduskontrolli teostamise ajal, et lisatasutaotluses märgitud rändkarjatamise koht asub tõepoolest määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikes 1 osutatud piirkonnas.

Artikkel 6

Kanaari saartel kohaldatav täiendav lisatasu

Vastavalt määruse (EÜ) nr 1454/2001 artiklile 6 on Kanaari saartel asuvatele lamba- ja kitseliha tootjatele makstav täiendav lisatasu 4,2 eurot ute ja/või emase kitse kohta.

Artikkel 7

Lisatasu saamise tingimustele vastamine

1. Tootjatele makstakse lisatasusid tema põllumajandusettevõttes kogu artikli 2 lõikes 3 osutatud loomapidamisaja jooksul peetud uttede ja/või emaste kitsede arvu põhjal.

2. Lisatasu saamise tingimustele vastavatena käsitatakse loomi, kes loomapidamisaja viimasel päeval vastavad määruse (EÜ) nr 2529/2001 artiklis 3 osutatud määratlustega ettenähtud tingimustele.

Artikkel 8

Lambapiima või lambapiimatooteid turustavate tootjate nimekiri

Iga aasta kohta koostavad liikmesriigid hiljemalt loomapidamisaja 30. päeval lambapiima ja lambapiimatooteid turustavate tootjate nimekirja. Nimekiri koostatakse artikli 2 lõikes 1 osutatud tootjate deklaratsioonide alusel. Lisaks võtavad liikmesriigid nimekirja koostamisel arvesse kontrollimiste tulemusi ja kõiki muid pädevale asutusele kättesaadavaid teabeallikaid, eelkõige töötlejatelt või turustajatelt saadud teavet tootjate poolt turustatava lambapiima või lambapiimatoodete kohta.

Artikkel 9

Teavitamine

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile hiljemalt iga aasta 31. juuliks jooksva aasta kohta esitatud lisatasutaotlusi käsitleva teabe. Sel eesmärgil kasutavad nad käesoleva määruse II lisas esitatud näidisvormi. Samuti teatavad liikmesriigid 31. juuliks eelmisel aastal makstud lisatasudest, kasutades III lisas esitatud näidisvormi, ning 31. oktoobriks kõikidest muudatustest nimekirjas, mis hõlmab määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõikes 2 ja käesoleva määruse artiklis 5 osutatud geograafilisi piirkondi, kus tegeldakse rändkarjatamisega. Kõnealune teave tehakse taotluse korral kättesaadavaks riigiasutustele, kes vastutavad lamba- ja kitselihasektoris riikliku statistika koostamise eest.

2. Kui kohustuslikus korras edastatav teave muutub, eriti eelmiste andmete kontrollimise või paranduste tulemusena, teatatakse ajakohastamisest komisjonile ühe kuu jooksul pärast muudatuse tegemist.

II PEATÜKK

PIIRANGUD, VARUD JA LOOVUTAMISED

Artikkel 10

Tasuta saadud õigused

Kui tootja on omandanud lisatasu saamise õigused riigi varudest tasuta, ei ole tal lubatud oma õigusi kolme järgmise aasta jooksul loovutada või ajutiselt üle anda, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel.

Artikkel 11

Õiguste kasutamine

1. Õigused saanud tootja võib õigusi ise kasutada ja/või anda need ajutiselt üle teisele tootjale.

2. Kui tootja ei ole aasta jooksul kasutanud miinimumprotsenti oma õigustest, mis on kindlaks määratud vastavalt lõikele 4, loovutatakse kasutamata jäänud osa riigi varudesse, välja arvatud järgmistel juhtudel:

a) kui tootjad, kellel on kuni 20 lisatasu saamise õigust, ei ole kahel järjestikusel kalendriaastal kasutanud miinimumprotsenti oma õigustest, loovutatakse viimasel kalendriaastal kasutamata jäänud osa riigi varudesse;

b) kui tootja osaleb komisjoni poolt tunnustatud ekstensiivistamisprogrammis;

c) kui tootja osaleb komisjoni poolt tunnustatud ennetähtaegselt pensionile jäämise kavas, mille puhul õiguste loovutamine ega/või ajutine üleandmine ei ole kohustuslik; või

d) nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel.

3. Õigusi on võimalik ajutiselt üle anda ainult tervete aastate kaupa, kusjuures üleandmine peab hõlmama vähemalt artikli 12 lõikega 1 ettenähtud miinimumarvu loomi. Iga ajutise üleandmise perioodi lõpuks, mis ei tohi ületada kolme järjestikust aastat, saab tootja, välja arvatud õiguste loovutamise korral, kõik õigused tagasi vähemalt kaheks järjestikuseks aastaks. Kui tootja ei kasuta kummalgi aastal ära vähemalt miinimumprotsenti oma õigustest, mis on määratud vastavalt lõikele 4, loovutab liikmesriik, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud erandjuhtudel, tootja poolt kasutamata jäänud õigused igal aastal riigi varudesse.

Tootjate jaoks, kes osalevad komisjoni poolt tunnustatud ennetähtaegselt pensionile jäämise kavades, võivad liikmesriigid nimetatud kavade alusel toimuvat ajutise üleandmise kogukestust pikendada.

Tootjatel, kes on kohustunud osalema ekstensiivistamisprogrammis kooskõlas nõukogu määruse (EMÜ) nr 2078/92 ([1]) artikli 2 lõike 1 punktis c nimetatud meetmega või kooskõlas määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklitega 22 ja 23, ei ole lubatud kogu osalemise jooksul oma õigusi ajutiselt üle anda ega/või loovutada. Seda sätet ei kohaldata juhul, kui programm võimaldab õiguste loovutamist ja/või ajutist üleandmist tootjatele, kelle osalemine muus programmis peale käesolevas lõigus osutatu eeldab õiguste saamist.

4. Lisatasu saamise õigustest tuleb ära kasutada vähemalt 70 %.

Liikmesriigid võivad seda miinimummäära tõsta 90 %ni. Liikmesriigid teatavad eelnevalt komisjonile protsendimäära, mida nad kavatsevad kohaldada.

Artikkel 12

Õiguste loovutamine ja ajutine üleandmine

1. Liikmesriigid võivad oma tootmisstruktuuri alusel ette näha selliste lisatasu saamise õiguste miinimumarvu, mida võib osaliselt loovutada ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta. See arv ei tohi ületada kümmet lisatasu saamise õigust.

2. Lisatasu saamise õiguste loovutamine ja nende ajutine üleandmine jõustub alles pärast seda, kui õigused loovutav ja/või üleandev tootja ning nimetatud õigused saav tootja on neist liikmesriigi pädevatele ametiasutustele teatanud.

Selline teatamine toimub liikmesriigi määratud tähtaja jooksul kuni kuupäevani, mil kõnealuses liikmesriigis lõpeb lisatasu taotlusperiood, välja arvatud juhul, kui õiguste loovutamine toimub pärimise kaudu. Sel juhul peab õigused saav tootja esitama vajalikud dokumendid selle kohta, et ta on surnud tootja õiguste pärija.

3. Õiguste loovutamise korral ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta ei tohi hüvituseta riigi varudele loovutatavate õiguste arv mingil juhul olla väiksem kui üks.

Artikkel 13

Individuaalülemmäära muutmine

Lisatasu saamise õiguste loovutamiseks või ajutiseks üleandmiseks määravad liikmesriigid uue individuaalülemmäära ja teatavad asjaomastele tootjatele hiljemalt 60 päeva jooksul pärast selle tähtaja viimast päeva, mille jooksul tootja taotluse esitas, kui palju lisatasu saamise õigusi neile on lubatud.

Esimest lõiku ei kohaldata juhul, kui õiguste loovutamine toimub pärimise kaudu artikli 12 lõikes 2 osutatud tingimustel.

Artikkel 14

Tootjad, kes ei ole kasutatava maa omanikud

Ainult riigi või kollektiivses omanduses olevat maad kasutavad tootjad, kes otsustavad lõpetada nimetatud maa kasutamise karjatamiseks ja loovutada kõik oma õigused mõnele teisele tootjale, võrdsustatakse oma põllumajandusettevõtet müüvate või üleandvate tootjatega. Kõigil teistel juhtudel võrdsustatakse sellised tootjad ainult lisatasu saamise õigust loovutavate tootjatega.

Artikkel 15

Loovutamine riigi varude kaudu

Kui liikmesriigid on ette näinud, et õiguste loovutamine peab toimuma riigi varude kaudu, kohaldavad nad käesoleva peatüki sätetega analoogseid riiklikke õigusnorme. Sellistel juhtudel:

— võivad liikmesriigid ette näha ajutise üleandmise riigi varude kaudu,

— jõustub lisatasu saamise õiguste esimesele taandele vastava loovutamise või ajutise üleandmise korral varudesse loovutamine alles pärast liikmesriigi pädevate asutuste teadet õigusi loovutavale ja/või üleandvale tootjale ja üleandmine varudest teisele tootjale jõustub alles pärast asutuste teadet sellele tootjale.

([1]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

Lisaks tuleb selliste sätetega tagada määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 9 lõike 2 teise lõiguga hõlmamata õiguste osa tasakaalustamine liikmesriigi maksega, mis vastab maksele, mis oleks tõenäoliselt tulenenud õiguste otseloovutamisest tootjate vahel, võttes eelkõige arvesse tootmissuunda asjaomases liikmesriigis. See makse võrdub maksega, mida nõutakse riigi varudest samaväärseid õigusi saavatelt tootjatelt.

Artikkel 16

Individuaalpiirangute arvutamine

Lisatasu saamise õiguste individuaalpiirangute esialgsel arvutamisel ja hilisemate kohanduste korral kasutatakse ainult täisarve.

Kui aritmeetiliste arvutuste lõpptulemus ei ole täisarv, kasutatakse lähimat täisarvu. Kui aga arvutuste tulemus jääb täpselt täisarvude vahele, kasutatakse suuremat täisarvu.

Artikkel 17

Teavitamine

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 1. märtsiks 2002 määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 8 lõike 3 kohasel individuaalülemmäärade vähendamisel rakendatud menetluskorra ning tootjatele antud õiguste üldarvu ja varudesse suunatud õiguste üldarvu.

2. Liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 1. märtsiks 2002 määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 9 lõike 2 kohase individuaalülemmäärade vähendamise meetodi ning vajaduse korral artikli 9 lõike 3 alusel võetud meetmed ning enne iga aasta 1. jaanuari kõik muudatused.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile IV ja V lisas sätestatud tabeli kujul hiljemalt iga aasta 30. aprilliks:

a) eelmisel aastal ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta õiguste loovutamisel riigi varudesse hüvitiseta loovutatud lisatasu saamise õiguste arvu;

b) määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 10 lõikes 2 osutatud kasutamata lisatasu saamise õiguste arvu, mis on eelmisel aastal loovutatud riigi varudesse;

c) eelmisel aastal määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 10 lõike 3 alusel määratud lisatasu saamise õiguste arvu;

d) eelmisel aastal ebasoodsamate piirkondade tootjatele riigi varudest antud lisatasu saamise õiguste arvu;

e) õiguste loovutamise ja lisatasu taotlemiste ajavahemike ja tähtaegade kuupäevad.

III PEATÜKK

LISATOETUSED

Artikkel 18

Liikmesriigid esitavad 30. aprilliks 2002 komisjonile teabe määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 11 alusel ettenähtud lisatoetuste andmise riikliku korra kohta. Vajaduse korral sisaldab see teave eelkõige järgmist.

1. Loomühikute põhjal makstavad hüvitised:
   a) soovituslikud summad looma kohta ja määramise kord;
   b) esialgne prognoositav kogukulu ja asjaomaste loomade arv;
   c) loomkoormusega seotud erinõuded;
   d) muud andmed rakenduseeskirjade kohta.
2. Pindalatoetused (vajaduse korral):
   a) piirkondlike baaskülvipindade arvutamine;
   b) soovituslikud summad hektari kohta;
   c) esialgne prognoositav kogukulu ja vastav hektarite arv;
   d) muud andmed rakenduseeskirjade kohta.
3. Üksikasjad muude kavade kohta, mis on kehtestatud lisatoetuste maksmise eesmärgil.
4. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest selle korra muudatustest ühe kuu jooksul pärast muudatuste tegemist.

IV PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 19

Riiklikud rakendusmeetmed

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada käesoleva määruse nõuetekohane kohaldamine. Nad teatavad sellest komisjonile.

Artikkel 20

Üleminekumeetmed

Määruse (EÜ) nr 2467/98 artikliga 5 ettenähtud lisatasude korra raames 2002. aasta kohta enne käesoleva määruse jõustumiskuupäeva esitatud lisatasutaotlusi käsitatakse määruses (EÜ) nr 2529/2001 kehtestatud korra kohaste taotlustena.

Kõikide selliste taotluste suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2419/2001 redaktsiooni, mis kehtis enne käesoleva määruse jõustumiskuupäeva.

Artikkel 21

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EMÜ) nr 2814/90, (EMÜ) nr 2385/91, (EMÜ) nr 2230/92, (EMÜ) nr 3567/92, (EMÜ) nr 2700/93 ja (EÜ) nr 2738/1999 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2002. Kõnealuseid määrusi kohaldatakse 2001. majandusaasta ja eelnevate majandusaastate kohta esitatavate taotluste suhtes. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse VI lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 22

Ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi muudatused

Määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikli 40 tekst asendatakse järgmisega

"*Artikkel 40*

1. Kui lammaste ja kitsede eest makstava toetuse kava kohaste taotluste puhul avastatakse erinevus artikli 36 lõikes 3 määratletud tähenduses, kohaldatakse artikli 38 lõikeid 2, 3 ja 4 *mutatis mutandis* juba esimese looma suhtes, kelle puhul eeskirjade rikkumine avastatakse.

2. Kui tehakse kindlaks, et lambapiima ja lambapiimatooteid turustav tootja ei ole sellist tegevust lisatasutaotlusel deklareerinud, lahutatakse toetuse summast, mida lambapiima ja lambapiimatooteid turustaval tootjal on õigus saada, kõnealuse summa ning ute kohta makstava lisatasu kogusumma vahe.

3. Kui täiendava lisatasu taotluste puhul tehakse kindlaks, et põllumajandusettevõtte põllumajandusmaast asub vähem kui 50 % nõukogu määruse (EÜ) nr 2529/2001 (*) artikli 5 lõikes 1 osutatud piirkondades, jäetakse täiendav lisatasu maksmata ning ute ja kitse kohta makstavat lisatasu vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga täiendavast lisatasust.

4. Kui tehakse kindlaks, et põllumajandusettevõtte põllumaast asub vähem kui 50 % komisjoni määruse (EÜ) nr 2550/2001 (**) I lisas loetletud piirkondades, jäetakse kitse kohta makstav lisatasu maksmata.

5. Kui tehakse kindlaks, et rändkarjatamisega tegelev tootja, kes esitab täiendava lisatasu taotluse, ei ole karjatanud 90 % oma loomadest vähemalt 90 päeva jooksul määruse (EÜ) nr 2529/2001 artikli 5 lõike 2 punktis b osutatud piirkonnas, jäetakse täiendav lisatasu maksmata ning ute või kitse kohta makstavat lisatasu vähendatakse summa võrra, mis võrdub 50 %ga täiendavast lisatasust.

6. Kui avastatakse, et lõigetes 2, 3, 4 ja 5 osutatud eeskirjade eiramine tuleneb tahtlikust eeskirjade järgimata jätmisest, ei maksta kõnealustes lõigetes osutatud toetust. Sel juhul arvatakse põllumajandustootja veel kord kõnealuse summaga võrduva toetuse saajate hulgast välja.

Kõnealune summa tasaarvestatakse lammaste või kitsede puhul makstava toetuse kava kohaste toetusemaksetega, mida põllumajandustootjal on õigus saada taotluste raames, mis ta esitab kolme kalendriaasta jooksul pärast kalendriaastat, mil eeskirjade eiramine on avastatud.

(*) EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.
(**) EÜT L 341, 22.12.2001, lk 105."

Artikkel 23

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2002.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 21. detsember 2001

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Franz FISCHLER

I LISA

Kitse kohta makstava lisatasu saamise tingimustele vastavad piirkonnad

1. Prantsusmaa: Korsika ja kõik määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 18 määratletud tähenduses mägialad, mis asuvad väljaspool kõnealust piirkonda.
2. Kreeka: kogu riik.
3. Itaalia: Lazio, Abruzzo, Molise, Campania, Apuulia, Basilicata, Calabria, Sitsiilia ja Sardiinia ning kõik määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 18 määratletud tähenduses mägialad, mis asuvad väljaspool kõnealuseid piirkondi.
4. Hispaania: järgmised autonoomsed piirkonnad: Andaluusia, Aragón, Baleaari saared, Castilla–La Mancha, Castilla-León, Kataloonia, Extremadura, Galicia (välja arvatud La Coruña ja Lugo provints), Madrid, Murcia, La Rioja, Valencia ja Kanaari saared ning kõik määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 18 määratletud tähenduses mägialad, mis asuvad väljaspool kõnealuseid piirkondi.
5. Portugal: kogu riik, välja arvatud Assoorid.
6. Austria: kõik mägialad määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 18 määratletud tähenduses.

II LISA

Uttede ja emaste kitsede kohta makstavate lisatasude taotlused

Liikmesriik: .....

Aasta: .....

Kuupäev: .....

Teabe edastamise tähtaeg: iga aasta 31. juuli

Emaslooma tüüp		Muud uted kui piimalambad	Piimalambad	Emased kitsed	Emasloomad kokku
Taotluste arv (1)					
Tootja taotluse kohta deklareeritud emasloomade üldarv (2)	10–20 (3)				
	21–50				
	51–100				
	101–500				
	501–1 000				
	+ 1 000				
Taotletud lisatasude arv	Kokku				
	millest: koos täiendava lisatasuga (4)				

(1) Segatüüpi põllumajandusettevõtte puhul, kus peetakse muid uttesid kui piimalambaid ja kitsesid, tehakse märge "1" igasse selle rea muude uttede kui piimalammaste ning kitsede lahtritesse — samuti veerus "Emasloomad kokku" — ning märge "0" lahtrisse "Piimalambad". See tähendab, et selles reas võib veeru "Emasloomad kokku" väärtus olla väiksem kui rea ülejäänud kolme arvu summa.
(2) Kasutatav rida (karja suurus) peab põhinema emasloomade koguarvul. Käesoleva rubriigi ridade puhul peab veeru "Emasloomad kokku" väärtus võrduma kolme eelmise veeru "Muude uttede kui piimalammaste", "Piimalammaste" ja "Emaste kitsede" väärtuste summaga.
(3) Vastavalt määrusele (EÜ) nr 2529/2001 ei ole võimalik esitada taotlust vähem kui 10 ute ja/või kitse kohta.
(4) Vastavalt käesoleva määruse artiklile 4 (ebasoodsamad piirkonnad).

III LISA

Lisatasude maksmine uttede ja emaste kitsede kohta

Liikmesriik: .....

Aasta: .....

Kuupäev: .....

Teabe esitamise tähtaeg: iga aasta 31. juuli

Emaslooma tüüp		Muud uted kui piimalambad	Piimalambad	Emased kitsed	Emasloomad kokku
Makstud lisatasude arv	Koos täiendava lisatasuga (1)				
	Ilma täiendava lisatasuta				
	Kokku				

(1) Vastavalt käesoleva määruse artiklile 4 (ebasoodsamad piirkonnad).

IV LISA

Riigi varude funktsioneerimine

Liikmesriik: .....

Aasta: .....

Kuupäev: .....

Teabe esitamise tähtaeg: iga aasta 30. aprill

Õiguste loovutamised jooksva aasta jooksul		Lisatasu saamise õiguste arv
(a) Riigi varude saldo jooksva aasta alguses (= eelmise aasta lõpus)		
Tagastatud riigi varudesse ilma hüvitiseta	(b) Pärast õiguste loovutamist ilma põllumajandusettevõtte üleandmiseta	
	(c) Lisatasu saamise õiguste kasutamata jätmise tulemusena (ebapiisav kasutus)	
	(d) Kokku = b + c	
(e) Eraldatud õigused		
(f) Ebasoodsamate piirkondade tootjatele antud õigused		
(g) Riigi varude saldo jooksva aasta lõpus = a + d – e		

V LISA

Õiguste loovutamise ja lisatasude taotlemistega seotud ajavahemikud ja tähtajad

Liikmesriik: .....

Aasta: .....

Kuupäev: .....

Teabe esitamise tähtaeg: iga aasta 30. aprill

	Alguskuupäev	Lõppkuupäev
Õiguste lõpliku loovutamise tähtaeg	XXXXX	
Õiguste ajutise üleandmise tähtaeg	XXXXX	
Riigi varudest taotletavate õiguste taotlusperiood		
Riigi varudest õiguste eraldamise tähtaeg	XXXXX	
Lisatasu taotlusperiood		
Loomapidamisaeg		

VI LISA

Vastavustabel

Määrus (EMÜ) nr 2700/93	Käesolev määrus
–	Artikkel 1
Artikkel 1	Artikkel 2
–	Artikkel 3
Artikli 1a lõiked 1 ja 2	Artikkel 4
Artikkel 3	Artikkel 7
Artikli 4 lõige 2	Artikkel 8
Artikli 1a lõige 6	Artikkel 22
Artikkel 2	Artikkel 9
I lisa	II lisa
II lisa	–
–	III lisa
–	IV lisa

Määrus (EMÜ) nr 3567/92	Käesolev määrus
Artikkel 6	Artikkel 10
Artikkel 6a	Artikkel 11
Artikkel 7	Artikkel 12
Artikkel 9	Artikkel 13
Artikkel 10	Artikkel 14
Artikkel 11	Artikkel 15
Artikkel 12	Artikkel 16
-	Artikkel 17
Artikkel 15	Artikkel 18

Määrus (EMÜ) nr 2814/90	Käesolev määrus
Kõik artiklid	—

Määrus (EMÜ) nr 2385/91	Käesolev määrus
Artikli 3 lõiked 1, 2 ja 3	Artikkel 5

Määrus (EMÜ) nr 2230/92	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 6

Määrus (EÜ) nr 2738/1999	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 3 ja I lisa

Määrus (EÜ) nr 2467/98	Käesolev määrus
I lisa	I lisa